

СЛУЖБЕ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРС

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Жиро сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата и одделни издања бр. 1032-Т-220. за огласи 1032-Т-221.

Среда, 8 мај 1957

БЕЛГРАД

БРОЈ 19

ГОД. XIII

Цена на овој број е 80.— дин. — Претплата за 1957 година изнесува 1700.— дин., а за странство 2500.— динари. — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 8. — Телефон: Редакција 28-838, Администрација 26-276. Продажно одделение 22-619, Тел. централа 28-010.

236.

Сојузната народна скупштина, на заедничката седница на Сојузниот собор и на Соборот на производителите одржана од 25 до 27 април 1957 година, откако го сослуша експозето на претставникот на Сојузниот извршен совет и ја претресе состојбата на селското стопанство и задругарството како и перспективите на нивниот развој, ја донесе следната

РЕЗОЛУЦИЈА

ЗА ПЕРСПЕКТИВНИОТ РАЗВИТОК НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО И ЗАДРУГАРСТВОТО

Основната карактеристика на нашиот повеен развој е забрзаната индустријализација на земјата — создавањето на материјална основа за општиот општествено-економски прогрес. Индустриското производство брзо напредуваше, така што во 1956 година е зголемено за 2,6 пати спрема предвоеното. Исто така брзо се развиваа и гранките што го следеа овој развој — градежништвото, транспортот, стокониот промет. Селскостопанското производство нужно заостануваше зад вкупниот стопански развој.

Заостанувањето на селското стопанство доведува до низа економски и општествени проблеми, станува се' повеќе озбиљна пречка за натамошниот развој, за развитокот на нашето стопанство и на социјалистичките општествени односи. Натамошниот целокупен развој на стопанството и на социјалистичките општествени односи безусловно бара да се прошири материјалната основа на општествената репродукција, со побрз пораст на селскостопанското производство, со подигање продуктивноста на трудот на селскостопанските производители и со зголемување на нивниот доход.

Индустрискиот развој и општиот општествен напредок создаваат неопходни материјални услови за побрз пораст на селскостопанското производство. Селското стопанство спаѓа во оние гранки од нашето стопанство што имаат најголеми можности за брзо зголемување на производството, а со тоа и за ускладување на развитокот на селското стопанство со развитокот на останатото стопанство.

Нашето селско стопанство се наоѓа во почетокот на преминот од заостанато во модерно, интензивно селско стопанство. Овој премин е можно да се оствари со воведување нови технолошки постапки и современи методи на работа во селскостопанското производство. Напредок во селското стопанство и подобар живот на селскостопанските производители може да биде остварен ако наместо застарените средства за производство и претежната употреба на проста работна сила на селското стопанство му се обезбедат модерни средства за производство. Само на таа основа развиените производни сили можат да дадат максимални резултати во селскостопанското производство и да го намалат стихиското дејствување на природата.

Ова бара интензивно и трајно инвестирање во селското стопанство, што, благодарејќи на повољните природни услови, ќе овозможи брз пораст на разновидното селскостопанско производство и на народниот доход.

Ситното селанско стопанство, што им го дава основниот белег на производните сили на нашето

селско стопанство, со својот застарен начин на работа, со ниските приноси и со малото производство за пазарот, нема можност да ги преземе врз себе тие задачи, и само за себе не може да овозможи побрз развој на селското стопанство, примена на модерната технологија и организација на трудот. Тоа не може да биде носител на проширената репродукција во такви размери што би овозможиле битно зголемување на производството. Крутни средства за производство воопшто не можат да се реализираат врз база на изолираниот ситен селански посед. Според тоа, од неопходноста за подигање селскостопанското производство на високо ниво извира и нужноста од промени на општествените односи, кои промени единствено го овозможуваат тоа.

Поради тоа не можеме да се ориентираме на ситно селанско стопанство како на носител на проширената репродукција во селското стопанство. Истовремено, таква ориентација би значела да се препушти селото на анархична економска и социјална диференцијација а голем дел од работното селанство би бил изложен на експлоатација. Со тоа би се успорил процесот на економскиот и општествениот развој — на развитокот на социјализмот во нашата земја.

Битен напредок на селското стопанство во условите на неговата ситносопственичка структура не е можен само со системот на државни мерки што директно го субвенционираат ситното селанско стопанство со определена политика на цени, на кредитни и даночни олесненија, со давање помош по пат на државни селскостопански служби итн. Тоа всушност би бил државно-капиталистички пат на развитокот и би можел само да ја конзервира заостанатата аграрна структура и за неа врзаните односи на селото, та и е спротивен на природата на нашиот социјалистички развој.

Обидот врз поранешните принципи и методи да се развие крупно општествено и модерно производство со организирање на селански работни задруги не даде резултати во нашите услови. Таквите селански работни задруги во краткотрајната пракса кај нас покажаа негативни дејства — губење интерес на производителите и деградација на производството.

Нашиот пат на развојот на селското стопанство тргнува од тоа дека унапредувањето на селскостопанското производство и социјалистичката преобразба на селото се еден неодоив процес. Производството може да се унапреди само по пат на социјалистички форми; и, обратно, социјалистичките форми можат да се развијат само по пат на унапредување на производството. Досегашиното сознавање, нашата повеќегодишна пракса и искуство покажаа дека модернизацијата на селското стопанство и новата технологија бараат како форма на преобразба на селското стопанство да се развие социјалистичката кооперација. Под нашите услови, а во склопот на целокупното општествено-економско движење, единствено таа дава радикално решение за прогресот на селското стопанство. Единствено таа кооперација ја проширува материјалната основа на социјалистичкиот систем на самоуправувањето по пат на развој на општествениот начин на стопанисување кој ја отвора иницијативата на селскостопанските производители и ги у-

патува на една повисока, општествена форма на стопанисување.

Основни носители на модернизацијата на селското стопанство се социјалистичките селскостопански организации: општите земјоделски задруги и социјалистичките селскостопански стопанства — имотите, економите на земјоделските задруги и селанските работни задруги.

Суштината на нашата политика, според тоа, се состои во постепено поопштествување на процесот на селскостопанското производство и на процесот на проширената репродукција во селското стопанство по пат на развивање на основните средства за производство во рамките на земјоделските задруги, задружните економии, деловните сојузи, селскостопанските имоти, работните задруги и други форми што можат да настанат, а без насилно засегнување во индивидуалното сопствеништво над земјата.

Со постојното ограничување на селанскиот посед на максимум од 10 хектари обработлива површина индивидуалниот посед е сведен на семејствен посед во нашите услови и е оневозможена експлоатација на работните селани. Во натамошниот развојот нема да има никакво законско ограничување на постојната големина на индивидуалниот посед.

Заедницата е заинтересирана сопствениците и управувачите да го унапредуваат селскостопанското производство и рационално да го искористуваат земјиштето. Поради тоа е потребно ова да се обезбеди со соодветни економски и други мерки.

Во форма на кооперација во општата земјоделска задруга во пракса се решава проблемот за инвестирање на крупни општествени средства во селското стопанство во нашата земја.

Економската суштина на такиот процес е во тоа што задругата се повеќе станува носител на социјалистичката проширена репродукција, форма на модерното крупно производство и на прометот.

Средствата, односно имотот на општите земјоделски задруги се општествени, како по своето потекло, така и по карактерот. Формирањето и распределбата на вкупниот приход и режимот за користење на сите фондови на задругите во принцип се исти како и кај другите социјалистички стопански организации.

Земјоделската задруга постепено го менува на специфичен начин селанското стопанство и неговата застарена економика. Таа дејствува со економски средства, не засегнувајќи во сопственичките односи, без експропријација на земјата и сопственикот. Со вклучувањето на индивидуални стопанства во општите земјоделски задруги и со врзувањето на производството со задружните средства, како и со воведувањето на современи производни процеси, неминовно се менуваат структурата и карактерот на селанското стопанство и се зголемува интересот на задругарите за производството. Целиот тој механизам функционира при материјална заинтересираност на селскостопанските производители билејќи задругата им ги донесува предностите во начинот на работата и во начинот на животот, и билејќи токму таа ги извлекува од општата заостанатост.

Општата задруга постепено израснува во социјалистичко претпријатие, во кое приватната селанска сопственост на земјата е елемент со кој мора да се смета, но задругата која на земјата на задружните селани го усмерува производството, организира разни фази од процесот на работата, врши општествени инвестиции. Производителите што произведуваат и распределуваат во кооперација, го зголемуваат својот доход врз база на поголема продуктивност на трудот. Задругата, како општествена форма на стопанисување, треба од таквите односи и од стопанската дејност воопшто да обезбеди зголемување на акумулацијата и јакнење на своите фондови сразмерно со нејзиното учество во производството и во прометот и преку тоа да се развива како социјалистичка стопанска организација.

Целокупниот овој процес се одвива под условите на слободно дејствување на економските за-

кони и под условите на слободни економски односи и на релативно слободен пазар во кој тој единствено и може да се развива и да пронаоѓа најпогодни форми, што им одговараат на определени објективни услови, но со свесно и систематско усмерување преку општествениот план и други мерки на водечките социјалистички сили.

При сето ова треба да се има предвид дека ваквиот процес на развојот ќе бара определено време и дека ќе се развиваат најразлични форми на кооперација, од највисоките до најниските. Тие форми мораат да и' бидат прилагодени на специфичната структура на индивидуалните стопанства и на одделните производни подрачја, што зависи од големината и типот на стопанството, од специјализацијата, од степенот на развојот на пазарот на селскостопански производи и така натаму. Според тоа, задругата како социјалистичка стопанска организација постепено се развива преку разновидни прелиминарни форми. Но секаде е иста суштината: општествени средства и општествена акумулација при управување на самите производители и нивната соработка со целокупното социјалистичко стопанство.

Задругата е најпогодна форма на кооперација низ која се остварува модерното производство и социјалистичката преобразба, т. е. разграничувањето на селанецот како сопственик и како производител. Таа е организам на општественото производство и распределбата, кој врз база на модерниот начин на работата отвора перспектива за подобар живот, му обезбедува на производителот животен стандард повисок од оној со кој би можел тој да се здобие како изолиран селанец. Тежиштето е врз тоа во задругата да се развиваат неговите својства на производител кој низ задругите го зголемува доходот за да го подигне својот животен стандард, како што тоа со работата во другите стопански претпријатија им се обезбедува на другите трудбеници. Единствено е така можно да се оствари неговиот постојан општествен прогрес.

Во најразновидни форми на кооперација селанецот како непосреден производител добива дел од доходот за својата работа било на својата земја било во задружните погоми. Како сопственик на земјата тој има право на рента. Развојот на производните сили, следен од порастот на неговиот животен стандард како на производител, истовремено чини значењето на рентата да опаѓа, како во економски поглед, така и како дел во структурата на неговите приходи.

Селскостопанските производители управуваат со кооперацијата преку свои органи; тие според тоа, управуваат со општествената акумулација во задругата. Задружните во пошироки размери тие, исто така, управуваат со проширената репродукција и со сите работи од заеднички интерес преку задружните деловни сојузи, комуната и нејзините органи и институции.

Постојните крупни социјалистички стопанства веќе во основата се оспособени за проширена репродукција и модернизација на процесот на производството. Како такви, тие имаат важна улога во унапредувањето на селскостопанското производство и на социјалистичките општествени односи.

Начинот на производството што ги вклучува сите спомнати форми на социјалистичка кооперација во селското стопанство се развива во правецот во кој се развиваат продукционите односи во другите стопански области — во согласност со општите социјалистички развојот на нашата земја.

Успешниот развојот ко напред обележаниот пат нужно бара усмерување од страна на водечките социјалистички сили со помошта на определена економска политика: инвестициона, кредитна, соодветна активност на социјалистичката индустрија и трговија и, воопшто, со систематски мерки на општествено усмерување. Целото општествено планирање и сета општествена, економска и политичка активност треба да им се прилагодат на важа поставените начелни задачи во селското стопанство.

I

1) Ориентацијата на индустријализација на земјата и големите издатоци за народната одбрана како и тесните рамки на општествената акумулација оневозможиле да се обезбедат позначајни материјални средства за побрз напредок на наследените, многу заостанати и во војната силно разурнати производни сили во селското стопанство.

Причината на заостанувањето на селскостопанското производство лежи во општите прилики што владејале во нашите земји во поновата историја и што му дадоа печат на општиот стопански развиток. Бавниот пораст, односно бесперспективноста на капитализмот, ја конзервираше и влошуваше состојбата на селото. Селското стопанство остануваше без потребниот пазар и без капиталот што би ги развил производните сили во него — крупното производство и поделбата на трудот. На тоа се надоврзуваат честите војни што се водеа на нашето подрачје со сите тешки последици: уништување на луѓе, пљачкосување и разорување на материјалните производни сили.

2) Нашиот општествено-економски развиток внесе крупни промени во селото и овозможи битно подобрување на положбата на основната маса на работното селанство. Тој во основата ги укина условите за капиталистички односи во селото, како и последните феудални остатоци. Рамката на селанското стопанство е определена на 10 хектари обработлива површина. Во духот на социјалистичката револуција, т. е. на отворање перспектива на еден општ прогрес на општеството, ставени и се огради на приватната сопственост над крупните средства за производство, како работниот селанец би бил заштитен од експлоататорските тенденции, што уште можат спорадично да се јавуваат. Со аграрната реформа добија земја голем број сиромашни селани и безземјаци.

Општиот развиток на стопанството и мерките на нашата аграрна политика доведоа до значајни промени во структурата на селото. Тоа создаде можности за решавање на проблемите на селото: овозможено е запослување надвор од селското стопанство и е проширен пазарот за пласирање на селскостопанските производи.

Извршени се значајни промени во сопственичките односи. Развојот на индустријата овозможи напуштање на селското стопанство како основно занимање. Добар дел од селанството почна да се „одлепува“ од земјата. Учеството на селскостопанското население опадна од околу 76% на околу 60% во вкупниот број на населението. Процесот на напуштање на селското стопанство се развива при поповолни услови. Тие што ја напуштаат не се пауперизираат, туку пронаоѓаат поповолни услови за живот, преминувајќи во нови услови за живот и за стопанисување.

Прошириениот пазар им овозможи на голем број стопанства од најниски категории своите површини поинтензивно да ги користат. Тие поседи инвестираат релативно повеќе во селското стопанство и се повеќе се врзани за пазарот, како заради продажба така и заради купување.

Од зголемените приходи селанските семејства, општо земено, издвојуваат значително повеќе за личната потрошувачка одошто за инвестициите. Во бизнис Југославија мнозинството од селанските семејства не обезбедуваа ниту минимум егзистенција. Во изменетите повени услови се зголемија приходите на селанските семејства, а со тоа и личната потрошувачка на селаните. Тие не се во можност да создаваат позначајни средства за подигање на селското стопанство.

Во повосениот развој се организирани и деловнично изградени близу 1.500 општо-општествени стопанства, над 3.500 задружни стопанства и над 6.000 општи земјоделски задруги и мрежа организации на водни заедници. Исто така е подобро материјално-техничката база на производството, организирана е широка мрежа на селскостопански научно-истражувачки установи, факултети и учи-

лишта, на разни установи за унапредување на производството — ветеринарни станици и служби, станици за вештачко осеменување и меринизација, станици за заштита на растенијата и служби, расадници, производство на селекционисано семе и сл. Кој тоа, неколку пати е зголемен бројот на стручниот кадар за селското стопанство. Зголемен е бројот на тракторите над пет пати, употребата на вештачко ѓубре над десет пати, средствата за заштита на растенијата и на добитокот околу два пати; отпочна изведувањето на пообемни мелиорациони работи; во изградба и реконструкција се низа објекти на прехранбената индустрија; индустрија на селскостопански машини и орудија го зголеми производството неколку пати.

Меѓутоа, сето ова не ги запре долгорочните тенденции на заостанување на селскостопанското производство зад вкупниот стопански развиток; не дојде до битен пораст на селскостопанското производство, бидејќи сето она што досега е сторено претставува само почеток на модернизацијата на селското стопанство.

3) Селанските поседи се многу уситнени и натаму се уситнуваат со делби. Нивните средства за работа се ситни, неразвиени и мошне разнообразно распоредени меѓу стопанствата. Стопанисувањето на селанските стопанства е многу заостанато. Постои голема разновидност во типовите на стопанствата по одделни подрачја на земјата.

Извесни економски мерки што во склопот на вкупната наша економска политика беа неизбежни, како што се задолжителниот откуп, големите колебања на цените предизвикани со нестабилниот пазар, наглите промени во даночната политика, како и обидот за организирање на селански работни задруги врз поранешните принципи и методи, неповолно делуваа врз унапредувањето на селскостопанското производство.

4) Последица на досегашниот развој е многу ниското селскостопанско производство со едностранина структура, со многу ниско учество на сточарството во вкупниот обем на производството, како и со ниско учество на останатите интензивни култури. Производството е, земено во целост, заостанато и тоа има ниски приноси по хектар, по грло добиток и по продуктивноста на трудот. Со еден збор, тоа е ситно производство со релативно се' уште голем број натурални производители.

Ваквата состојба отвори крупни проблеми, како што се:

— порастот на населението е многу брз, а уште побрз промената на социјалната структура на населението. Порастот на доходот на населението одеше пред порастот на селскостопанското производство.

— Неразвиеното селско стопанство како сировинска база не даде услови за побрз развој на преработувачката индустрија.

— Бавниот развиток на селскостопанското производство и нискиот доход во селското стопанство го успоруваат и развојот на индустријата, бидејќи го стеснуваат пазарот на индустриски стоки.

— Дефицитарноста на селскостопанското производство доведе до намалување на извозот на селскостопански производи и до голем увоз на селскостопански производи. Тоа ја намалува можноста за увоз на сировини, на средства за работа и на стоки за широка потрошувачка, та го успорува порастот на стандардот и создава посебни тешкотии во платниот биланс.

5) Неразвиените производни сили во селското стопанство ја успоруваат промената на општествените односи, а тоа нужно мора да се одразува врз темпото на развојот на целото стопанство и на животот на социјалистичка Југославија.

Сегашното ниво на доходот на селскостопанските производители не може да претставува некоја поширока основа за економски и културен напредок и не може да биде материјална подлога за натамошно изградување на современиот начин на живот. Во тоа е економската противречност што ја создава заостанатото селско стопанство. Ако најго-

лематот број производители се наоѓаат во селското стопанство, во кое е многу ниска продуктивноста на трудот, тогаш само по себе излегува дека на едната страна постои премногу тесна основа за проширената репродукција на општеството, а на другата пак низок животен стандард на самите тие производители.

Изолираното индивидуално селанско стопанство не може да биде основница на која може да се развива модерно селскостопанско производство. Затоа единствен пат за зголемување на селскостопанското производство е сестраната општествена интервенција со цел за развивање на што побогати и поразновидни форми на социјалистичка кооперација на селото со значителни вложувања на општествени средства во селскостопанското производство.

II

1) Основните средства во задругите засега се сосем скромни спрема бројот на селанските стопанства со кои треба економски да се поврзуваат. Затоа тие не можеа пошироко да влегуваат во производните процеси на поседите на индивидуалните селани. Се' до 1956 година во нив за тоа ни немаше поширока ориентација. Недостаточната активност на задругите беше условена и со многу мал број стручен кадар.

Но треба да се констатира дека со создавањето на поповолни услови особено во текот на 1956 година имаме крупни достигнуања кај најнапредните задруги, кои, во извесна смисла, квалитативно ги менуваат работите. Тие настанаа и се развија во праксата на објектот на задругите во рамките на постојните економски односи.

Сегашната нова фаза на развитокот на земјоделските задруги ја карактеризираат напорите поозбилено да се зафатат и модернизираат одделни процеси на селскостопанското производство. Има веќе цела низа форми на кооперација што во практичната работа ги остваруваат задругите. Тие преземаа низа успешни зафати во производните процеси, организираа низа соодветни форми во примената на механизацијата врз приватните поседи. Тие се поврзуваат со приватните производители врз база на заедничко учествување во производството и во распределбата на остварените приходи, закупуваат земја, почнаа да воведуваат современи технолошки постапки во земјоделството итн. Во сточарството некои задруги веќе создадоа солидни материјални основи за брз пораст на сточарското производство. Тие спроведуваат низа зоотехнички мерки, организираат откуп на сточарски производи, мелиорираат ливади и пасишта итн. Низа задруги подигаа плантажни овошни градини и лозја, било на општествена земја, било на здружени парцели на индивидуални сопственици. На овие објекти се остваруваат високи приноси, работата е општествено организирана, прометот поопштествен, дел од акумулацијата оди во задружните фондови.

За натамошниот развиток на задругарството неопходно е важно постојано да се пренесуваат овие позитивни искуства врз другите организации.

2) Карактеристиката на сите овие форми на кооперација е тоа што се тие по својата суштина почетни социјалистички форми на производство. Тие, истовремено, обезбедуваат зголемување на производството, на продуктивноста на трудот и на пазарните вилони. Со помошта на нив рационално се користат постојните недостатоци искористени капацитети, како на задругите така и на самите индивидуални производители. Таквите форми на соработка водат директно поголемата продуктивност на трудот кон подобрување на материјалната положба на целото општество и на оделните производители. Економските интереси на селскостопанските производители им овозможуваат на задругите вакви форми на производство. За индивидуалните производители се привлечни социјалистичките продуктни односи, бидејќи производители материјално се заинтересирани и во тие односи го гледаат нај-

добриот пат и за својот напредок. Поради тоа селскостопанските производители се готови на такви форми на кооперација секаде каде има достаточна материјални средства и кадрови со потребното стручно знаење.

Основната задача на општите земјоделски задруги е да ги јакнат своите основни и обртни средства за да се оспособат за воведување на модерно производство било на поседите на индивидуалните селскостопански производители било на своите стопанства; од зголеменото производство настанато врз основа на поголемата продуктивност на трудот, на земјиштето и на добитокот да обезбедуваат постојан пораст на општествената акумулација и зголемување на стандардот на здружените производители. Затоа целокупната наша економска политика треба да има за цел задругите да создаваат што повеќе свои средства, да добиваат општествени средства за развиток на селскостопанското производство, со посредство на таква политика максимално да ги поттикнуваат индивидуалните селскостопански производители во рамките на општествениот план на задругата да ги вложуваат своите средства било во задругата било во својот посед.

Задругата не е само организација што работи единствено со средствата на своите членови, селани, туку е и стопанска организација на селото која располага со крупни општествени средства и ги собира околу себе селаните членови и нечленови на задругата, ги мобилизира и активира нивните средства и развива дејност во интерес на своето членство и на социјалистичкото општество.

3) Разликите во природните и економските услови и во структурата на поседите на одделни реони ќе го условат развитокот на различни форми на задружна дејност и соработка, па според тоа и различната структура на основните и обртните средства во задругите. Задругата во овој процес постепено ќе се развива и зајакнува според локалните услови и општите можности, станувајќи сè повеќе решавачки фактор во проширената репродукција во селското стопанство.

Задругата е носител на модерната техника и на модерно организираното производство, на прометот, на вложувањата на општествените средства во земјата, на кредитните односи, — со еден збор, на сите врски на општественото производство и распределбата, и како таква овозможува:

— техничко-економски прогрес на селското стопанство;

— поинаква структура на производството и на организацијата на работата;

— задвижување на сите постојни капацитети во селското стопанство и нивно развој (рационално користење на земјата, на селскостопанските згради, на работната сила итн.);

— повисок животен стандард на производителите;

— поголем акумулационен фонд за натамошен развој на задругата, како и повеќе средства за пошироките потреби на општеството, на комуните, за културен развој на селото, — за еден општ прогрес.

4) За натамошниот развиток на задругите неопходно е важно рационалното користење на основните и обртните средства со кои задругите сè повеќе ќе располагаат. Во таа смисла треба особено да се истакне потребата од кадрови за задругарството, како економски така и технички.

Треба постојано да се работи на зголемување на бројот на задругите и на разни форми на соработка во производството, како и на бројот на членството. Треба да се мобилизира членството да ја зајакнува контролата над работењето на задругите.

Успешен развој на задругите е можно да се обезбеди единствено со нивно економично и рационално работење. Деловните сојузи, што се основани како стопански организации за помош во стопанскиот развиток на задругите, треба материјално,

организационо и кадровски да се оспособат за да можат да ги вршат своите функции.

Пред задружните сојузи е мошне крупната задача искуствата на најнапредните задруги постојано да ги проучуваат, да ги прошируваат на сите задружни организации во земјата; потоа, во заедница со народните одбори да изработуваат конкретни програми за долгорочен развиток на селското стопанство и на задругите на своето подрачје.

Сите стопански организации што своето работење го засновуваат врз преработката и прометот на селскостопански производи, своето работење треба да го ускладуваат со задружните организации.

5) Социјалистичките стопанства (селскостопанските имоти, задружните економии и работните задруги), во рамките на унапредувањето на селскостопанското производство, како крупни стопанства треба да одиграат во перспективниот развој на нашето селско стопанство многу значајна улога. Тие стопанства треба:

— со своето производство да го забрзаат порастот на вкупното селскостопанско производство;

— да ја зголемат продуктивноста на трудот, да ги намалат трошоците на производството и да станат влијателен фактор на пазарот на селскостопански производи;

— со својот модерен начин на работа да влијаат врз интензивирањето на целото селско стопанство и да извршат пионерска улога во модернизацијата на процесот на производството и во борбата за максимално можни приноси;

— со своето дејствување да ги зајакнуваат и развиваат социјалистичките односи на селото.

Последните години низа стопанства направија крупен напредок и се постигнати високи приноси, продуктивност на трудот и рентабилно работење, благодарейќи на вложувањата и организационите зголеми. Тоа се, пред сè, курсот на постепена специјализација на стопанствата, на современа организација на производството, на систем на наградување по единица производ и на полно изменетата производна политика. Мошне значајна улога имаше во тоа и новата механичка опрема, зајакнувањето на говедарството и големата употреба на репродукциони материјали од индустријата.

На крупните стопанства постојат уште многу нерешени проблеми. Значителен број стопанства денеска се крупни стопанства само по површината на земјиштето, додека од другите елементи неопходни за крупно производство или нема достаточност, или не се во склад со големината на стопанствата. Некои од овие стопанства уште работат по методите на производство карактеристични за селанските стопанства, па поради тоа и имаат ниски приноси, ниска продуктивност на трудот, производство на секакви продукти и застарена организација на работата што влече корени од поранешните периоди. Крупните стопанства немаат достаточна механизација, бројот на добитокот е мал и квалитативно не одговара. На некои од нив не постојат ниту општите услови за производство, како патишта, стопански згради и други објекти, на другите овие не се економски поставени и изградени, како би можеле најекономично да му служат на процесот на производството. Кај некои стопанства ниту земјишните површини не се арондирани.

6) Постојните селански работни задруги управуваат со поголем дел на општествена земја, а со помал дел на земја што ја внесле задругарите и на која задругата плаќа рента. Со развојувањето на имотните од работните односи и со воведувањето на исклучиво право со задругата да управуваат оние што во неа работат, отворен е процес на модернизација на селскостопанското производство во постојните селански работни задруги.

7) Сегашниот стадиум на развитокот на крупните стопанства го карактеризираат напорите да се премине на модерно производство со висок принос по хектар, со висока продуктивност на трудот

и со рентабилност на производството. Преминот на овие стопанства врз тоа ќе значи квалитативен скок во нивниот развиток. Идното темпо на проширената репродукција на овие стопанства ќе биде условено од натамошните инвестициони вложувања и од економичноста на управувањето на нив.

Постојат услови во наредниот период да се прошират крупните стопанства и се организираат нови и тоа: на површините добиени со мелиорации и со групирање на земјишта, со земање земја во долгорочен закуп, како и со евентуални купувања. Покрај тоа, големи можности за проширување на површините претставуваат над два милиони хектари општествени пасишта, а постои можност еден нивни дел да се претвори во уредени социјалистички експлоатациони единици. Има услови за зголемување површините на крупните стопанства и за подигање овошни градини и лојза на недостоточно искористените терени на општествена земја.

Треба да се настојува во поблиска иднина во постојните крупни стопанства да се зголеми производството за два до три пати. Тоа во потполност би ги афирмирало крупните стопанства и би ја подобрило положбата на пазарот на селскостопански производи.

За да можат крупните стопанства во потполност да ја извршат таквата обемна задача, треба во прв ред:

— да се оспособат крупните стопанства за рационални вложувања, односно да се разработи перспективниот развиток на секое стопанство и неговата програма за изградба и да се настои да се групираат земјишните површини;

— политиката на управувањето да се ориентира во правецот на постепена специјализација и нова организација на работата;

— да се опремаат тие со современи технички средства, со сточен фонд и да се изградат мелиорациони системи;

— на сите стопанства доследно да се примени системот на наградување според индивидуалниот успех во производството;

— пред нашите селскостопански и економски стручњаци во производството, како и пред институтите, а задачата да овладеат со начинот на рентабилно управување на крупните стопанства.

8) Задача на селскостопанската служба е да изврши потребни научни испитувања во областа на селското стопанство и да ги пренесе во праксата нашите и странските научни достигања. Предвиденото ниво на развитокот на агротехниката и технологијата бара добро организирана селскостопанска служба.

Мрежата на научно-истражувачки институции главно задоволува. Потребно е, каде год е тоа можно, да се изврши соединување на установите што се занимаваат со иста проблематика. Треба да се обезбеди координација во работата на научните установи, факултетите и селскостопанската служба на теренот и ускладување на нивните програми за работа со задачите на перспективниот развиток на селското стопанство и задругарството.

Треба да се развијат техничките служби, сервисите и советодавната служба на селскостопанските организации (за производство на квалитетно семе, за развој и грижа околу механизацијата, за заштита на растенијата и добитокот итн.) како составен дел на технолошкиот процес, што треба да се одвиваат во земјоделската задруга, во нејзините погони, во деловните сојузи или пак на крупните стопанства.

Треба да се разработи системот за подигање кадрови во производството, кој ќе го обезбеди нивното стручно оспособување врзано за конкретните програми за производството на селскостопанските организации и за техниката за изведување на тие програми.

За развитокот на селскостопанското производство, за изградувањето и успешното функционирање на службите, неопходно е да се подобрат животните услови на селскостопанските стручњаци запознати

слени во производството и во установите, врзувајќи го нивното наградување за постигнатите успеси.

III

1) Постојат сите услови во нашата земја да се развие многу сите производството на жита, месо, маснотии, индустриски сировини, овошје и зеленчук, живина и јајца, млеко и млечни производи и др. Постојните земјишни површини при услов за брзо подигање на приносот по единица површина, даваат можност по неколку години увозот на прехранбени производи да се сведе на минимум, релативно да се намали увозот на сировини од селскостопанско потекло и значително да се зголеми извозот на селскостопански производи.

Основна ориентација во производството треба да биде колку може побрзо премин од екстензивното на интензивно производство во сите гранки на селското стопанство, што значи подигање на производството по хектар и грло добиток, како и зголемување на продуктивноста на трудот. Во таа ориентација треба да се осигури што побрзо зголемување на учеството на сточарството во вкупното производство.

Идниот развиток на селското стопанство бара исто така да се продолжи со промените во плодородот и да се зголемат и површините и приносите на градинарските, индустриските и крмните култури. Кај житата треба да се води борба за постигање максимални приноси по хектар. Треба да се користат и големите резерви, што постојат при сегашниот начин на искористување на ливадите и пасиштата. Со нивна мелиорација и култивација значително ќе се прошири базата за развиток на сточарството. Големи можности за интензификација на селското стопанство се наоѓаат во побрзото подигање на модерни засади — овошни градини, лозја и хмелишта.

Нашниот развиток оди во правецот на зголемување на доходот по жител, а тоа нормално води кон зголемување на потрошувачката на зеленчук, овошје и сточни производи и кон намалување на потрошувачката на жито по жител. Тоа значи дека во идната производна политика треба да се обезбеди такво движење во подигањето на селскостопанското производство, што ќе ги задоволи ваквите потреби на пазарот.

Развитокот и движењето во земјоделското производство нужно ќе води како кон зголемување, така и кон квалитетно подобрување на сточарското производство. Ова дотолку побргу што под условите на интензификација на селскостопанското производство е нужно воведувањето на поголема механизација во растениското производство. Тоа ќе повлекува по себе ослободување на еден дел човечки труд од растениското производство, кој нормално ќе најде запослување во сточарското производство, и во производството на интензивни култури.

2) Проблемот на пченицата и пченката треба да се решава со остварување високи приноси по единица површина и со зголемување продуктивноста на трудот, со примена на современа агротехника на што поголеми површини. Најдобри услови за тоа имаат крупните социјалистички стопанства. Одделни крупни стопанства веќе сега со современата агротехника постигаат приноси на пченица до 40 мтц и на пченка до 80 мтц по хектар, па треба во период од 5 до 6 години такви приноси да остварат повеќето од другите имоти. Општите земјоделски задруги исто така треба да се ориентираат низ кооперација за решение на проблемот на житата, применувајќи современа агротехника, како и крупните стопанства. Во тој случај можат со кооперација на поседите на индивидуалните производители да се постигнат високи приноси.

Целта на нашата економска политика е во срок од 6 до 7 години просечните приноси на пченица по хектар да се зголемат за околу 50% над досегашните, што ќе овозможи нашата земја главно да се ослободи од увоз на пченица. За да се оствари тоа, потребно е да се подигне просечниот принос во

житородните реони на околу 23 мтц, а во Војводина и во источна Словенија на околу 30 мтц по хектар.

Со слични методи треба во ист срок да се унапредат и производството на пченка, на тој за нашето стопанство вонредно важен производ, и да се постигне принос во просек од околу 30 мтц по еден хектар, спрема сегашните 14 мтц.

Потребите во шеќер, масло, соја, тутун, текстилни влакна и др., бараат површините под индустриски растенија да се зголемат. Поради тоа во идниот период треба да се постигне со тие култури да се засеат површини од околу половина милион хектари. Во исто време треба осетно да се зголемат приносите по хектар.

Потребите на исхраната бараат да се зголеми производството на зеленчук, за што е нужно, покрај решавањето на проблемот на производството, да се пристапи кон вложување во прометот, складирањето и преработката. Особено е важно да се истакне дека треба да му се посвети внимание на унапредувањето на производството на компир, кој во човечката исхрана делумно може да ја замени пченицата, и да послужи како важна сточна храна.

Овощтарството треба да се прошири во овоштарските реони, со подигање на плантажни овошни градини и со современо одгледување. Треба да се потиснуваат слабите сорти со одгледување на квалитетни, што ќе овозможи поголема потрошувачка на овошје во свежа состојба, како и индустриска преработка.

Лозјерството треба да се потиснува од нелозјарските терени. Во структурата треба да се врши замена на постојните вински сорти со квалитетни сорти, да се исфрлат хибридниите лозја од производството и, особено, да се форсира производството на грозје за на маса. Основната ориентација треба да биде во подигање на исклучиво модерни плантажни засади.

Сточарството е гранка на селското стопанство која во идните 6—7 години треба битно да придонесе за стабилизација на вкупното селскостопанско производство на повисоко ниво. Тоа треба да обезбеди остварување на предвидените приноси во растениското производство и значително да придонесе за подобрување на платниот биланс. Од сите споменати причини во натамошната политика на вложувања во селското стопанство сточарството има посебно важно место.

За унапредување на сточарството, а во тоа особено на говедарството, а со цел за подобрување квалитетот и зголемување бројната состојба, неопходна е мошне интензивна соработка на задругите со индивидуалните производители во прашањето за зголемување на крмната база, за селекција на добитокот, за одгледување на подмладокот, за обезбедување расплоден материјал, за квалитетни својства, за вештачко осеменување, за меринизација, за ветеринарна заштита итн. Покрај овие проблеми, задругите треба да го решаваат и прашањето за кредитирање, за продажба, преработка и осигурување на добитокот. Сите овие мерки, покрај стабилен пазар и соодветните цени, треба да го осигурат неговиот натамошен брз пораст. По шест до седум години сточарското производство треба да се зголеми за околу 50%.

И рибарството добива во значењето, бидејќи тоа претставува резерва на висококвалитетна храна, која со порастот на населението и со зголемувањето на неговиот стандард ќе мора да биде широко користена. Затоа е потребно повеќе да се вложува во морското и во слатководното рибарство, да се среди и опреми пазарот на риба и да се подобри неговата организација.

3) Во текот на следните пет години треба селскостопанското производство да се зголеми за 30—35% од остварениот просек во 1951—55, што би обезбедило реална база за зголемување стандардот на целокупното население, а особено на градското. Ваквото просечно зголемување на селскостопанското производство бара во житородното подрачје за

истиот период да се зголеми производството за околу 50%, а на крупните социјалистички стопанства за идните пет до шест години производството да се зголеми за околу 100%.

Предвиденото зголемување на вкупниот обем на селскостопанското производство бара соодветни инвестициони вложувања во селското стопанство, поголема потрошувачка на репродукциони материјали од индустријата и пошироко дејствување на селскостопанските служби.

На основната политика во развивањето на селскостопанското производство треба да ѝ бидат подредени сите фактори што влијаат врз усмерувањето на селскостопанското производство. На прво место оваа политика треба да им биде јасна на селскостопанските производители, на сите селскостопански организации, како на крупните стопанства така и на општите земјоделски задруги, како и на нивните здруженија, сојузи и комори.

Обемот на средствата што ќе се инвестираат во селското стопанство во следните пет до шест години, имајќи ги предвид предвиденото зголемување на производството и сегашната состојба на средствата за производство, како и можностите на селското стопанство рационално да ги апсорбира инвестиционите средства, треба во перспективниот план за развитокот на стопанството да се осигури вкупниот обем на општествените вложувања во селското стопанство во просек да се удвои спрема средствата што со Општествениот план се предвидени за селското стопанство во 1957 година.

Му се дава за задача на Сојузниот извршен совет во склопот на општествениот перспективен стопански план да обезбеди предната политика да се изрази во предлогот на планот.

4) Се предвидува дека системот на нашите мерки ќе влијае и врз индивидуалните производители, во идните пет години во просек да ги удвојат своите него вложувања. Но, како во тој случај тие вложувања би изнесувале само околу 10—15% од вкупните него инвестиции во селското стопанство, потребно е на задругите да им се осигурат општествени средства со кои ќе ги кредитираат оние инвестиции на индивидуалните стопанства што се во програмата на задругата и се остваруваат низ кооперација.

Предвиденото ниво на инвестициите ќе овозможи основните средства на крупните стопанства во тој период да се удвојат, додека во општите земјоделски задруги би се зголемиле скоро четири пати.

Општествените вложувања во селското стопанство треба да се усмеруваат во оние гранки на производството и на оние намени каде што нивните ефекти врз зголемувањето на производството ќе бидат најголеми и каде што ќе се одразуваат врз производството во најкраток срок. Според тоа, потребно е во секое подрачје, односно во секоја организација, постојано и конкретно да се изучува во што е најефикасно да се вложува. Кај основните средства и натаму треба да растат вложувањата во сточарството и во крмната база, во механизацијата, преработката, засадите и мелиорациите.

5) Прикажаната производна политика може да се оствари единствено по пат на усмерување првенствено на општествените средства, а колку е тоа можно и на приватните вложувања во правецот на остварување на поставените задачи. Поради тоа инвестиционите кредити треба да им се одобруваат на оние селскостопански организации и во оние реони, кои осигуруваат најбрзи резултати во остварувањето на напред изнесените производни задачи, водејќи при тоа сметка за рентабилноста на вложувањата.

Производната и инвестиционата политика, како и развитокот на пазарот, треба да доведат до реорганизација на производството, според природните и економските услови.

Сојузниот инвестиционен фонд треба во основа да служи за финансирање на оние задачи за кои целата заедница најмногу е заинтересирана. Во

расподелбата на доходот треба да се осигурат локални фондови и фондови на селскостопанските организации за финансирање на развитокот на селското стопанство.

Инвестициите треба да се вршат во комбинација на краткорочните, среднорочните и долгорочните вложувања.

Иако до крајот на периодот од наредните пет години не може да се очекува голем ефект од долгорочните вложувања (поголем дел од мелиорациите, засадите и сл.), во овој период е потребно да се оди на овие вложувања, како би се создале услови за постојан и непрекинат пораст на производството.

Интензивирањето на селското стопанство бара постојан пораст на обртните средства, та е потребно по пат на кредити, односно од фондовите за самостојно располагање на селскостопанските организации и од акумулацијата на индивидуалните производители да се осигурат потребните средства за овие цели.

6) Зголемувањето на селскостопанското производство во наредниот период е условено и од спроведувањето на разни технички мерки.

Унапредувањето на селскостопанското производство бара повеќето од работите на одводнување да се изведат во житородниот реон, а наводнувањата — во суптропскиот, медитеранскиот и житородниот. Останатите мелиорациони работи — регулациите, уредувањето на пороите и одбраната од п.плави — географски се определени и треба да се изведуваат според значењето на одделни објекти.

Со оглед на тоа дека со општествените вложувања во мелиорационите работи се зголемува прометната вредност на земјата, треба со прописи да се ретулира начинот на искористување на земјата на мелиорационото подрачје.

За предвидениот развој на селскостопанското производство потребно е да се обезбедат современи технички средства од домашното производство и од увозот со тоа во наредните 5 години да се зголеми бројот на тракторите од сегашните 14.000 на околу 40.000 со соодветен број приклучни машини, вклучувајќи ги тука разните видови комбајни и други технички средства.

Зголемувањето на производството, а особено подигањето на приносот по единица површина, бара употребата на вештачки ѓубриња постојано да се зголемува, за да достигне во наредните пет години околу 2.200.000 тони.

Покрај предните основни технички мерки неопходно е да се обезбедат материјални технички средства за спроведување на заштитата на растенијата и на добитокот и да се организира производството на семе, посадочен и приплоден материјал во достаточни количини. Потребни се посебни технички организациони мерки за унапредување на сточарството — селекција, вештачко осеменување, мернизација, зголемување на крмната база и слично.

Поради тоа е потребно производителните организации и сточните органи да изработат програми за мелиорации, механизација, хемизација, заштита на растенијата, производство на семе и посадочен материјал, за зоотехнички мерки, како и за технички мерки за зголемување на крмната база, како и нивното спроведување да се обезбеди со предвиденото ниво на вложувањата.

7) На напред изложените основни цели на развитокот на селскостопанското производство и задругарството мораат да им бидат подредени сите мерки на економската политика, во прв ред кредитот, данокот, мерките на пазарот и политиката на цените.

Општата кредитна политика треба да се усмери така што средствата да се одобруваат првенствено во оние вложувања и да им се даваат на оние корисници, што ќе покажат најдобри резултати од општествено станогилите. При определувањето рентабилноста на одделни вложувања треба да се води сметка не само за моменталната состојба, туку

и за перспективниот развој на селското стопанство.

Кредитната техника треба да му се прилагоди на движењето на производниот процес во селското стопанство, а одобрувањето на кредитите да се упрости според намената и целта на користењето.

Во поглед на усмерувањето на кредитите да се обезбеди:

— кредитирањето на општите земјоделски задруги да биде усмерено така што тоа да придонесе за развој на производството и за општествување на процесот на трудот. Во развојот на разни форми на соработка со индивидуалните селани задругите ќе ги кредитираат индивидуалните стопанства во согласност со задружниот план за унапредување и интензивирање на селското стопанство;

— крупните селскостопански стопанства да дојдат до потребните средства, како би можеле што побргу да го модернизираат своето производство.

За спроведување на кредитната политика во селското стопанство, за прилагодување на кредитниот систем кон потребите и можностите на селскостопанските организации, неопходно е да се развиваат задружните штедилници и да се основат специјализирани селскостопанска банка.

Мелиорациите што имаат пошироко значење и не се однесуваат само на селското стопанство (регулација на реки, на порои, заштита од поплави, изградба на магистрални канали и сл.), како и изградбата на главната мрежа за наводнување и одводнување треба да се финансираат од буџетските средства на заедницата. За разводната мрежа за одводнување и наводнување, за мелиорациите на земјишта и пасишта, треба да се одобруваат општествени средства по пат на кредити.

8) Данокот и таксите остануваат како извори на приходи, како дел од придонесот од производителите, за финансирање на заедничката потрошувачка на граѓаните на комуната.

Даночната политика треба да се ускладува со напред изложената политика на развојот на селскостопанското производство; нужно е да се затврди системот на одржување и да се избегнуваат чести промени.

Во даночната политика треба да се користиме со можноста за давање олесненија и за намалување данокот на определено време за вложувањата што ги вршат индивидуалните производители, ако тие се во склопот на општите тенденции на развојот на селското стопанство на односното подрачје и ако тоа се врши во кооперација со задругата.

Како основа за оданочување и натаму треба да остане доходот од селското стопанство, кој се пресметува според катастарскиот приход. За да се постигне поголема реалност на оданочувањето и поправилно зафаќање на дел од доходот од селскостопанските производители, треба да се подобри досегашното пресметување на катастарскиот приход и да се преземат мерки за ново прекласирање на земјиштето.

9) Пазарот на селскостопански производи, кој општо земено и досега за селскостопанските производители беше стимулативен, треба да се стабилизира и кај производителите да се создаде сигурност на пласманот. За таа цел треба да се обединат функцијата на производството и на прометот на селскостопански производи во земјоделските задруги, технички и организационо да се опремаат задругите за таа работа и до крај да се реши проблемот на кредитирањето. Треба да се овозможи и во производните и во потрошните реони да се извршат потребни инвестиции во техничката опрема за промет и доработка на селскостопански производи.

Треба да се постигне стабилизација на цената на селскостопанските производи. Со развојот на производството и пазарот до нужни корекции во меѓусебните односи ќе доаѓа цената на селскостопанските производи. Политиката на цени во идниот период исто така треба да се стреми кон намалување на територијалните и сезонските диспа-

ритети, и тоа по пат на општествена интервенција и подобра организација на прометот преку разладната мрежа, организирање на преработката, регулирање на извозот и увозот итн. Долгорочната извозна политика исто така е мошне важен елемент за континуиран развој на производството на определени производи.

Пазарот мора да биде подобро снабден и со поголеми резерви на стоки за селското стопанство и од селското стопанство. Тој мора да располага со потребни резерви на стоки.

Поголемиот обем на стоковниот промет бара и развиени прометни канали, сообраќај и трговија.

Особено внимание треба да му се посвети на развојот на локалните патишта и на прометните средства, што во многу зависи од напорите на комуните и на селскостопанските организации.

10) Сојузниот извршен совет покрај задачите наведени во оваа резолуција ќе осигури со перспективниот план на развојот на стопанството и:

— развојот на индустријата на селскостопански машини, да се постигне годишно производство од околу 6.000 трактори со соодветен број приклучни машини, односно 38.000 тони селскостопански машини и справи;

— развојот на хемиската индустрија со производство за селското стопанство на вештачко ѓубре и на средства за заштита на растенијата. За пет до шест наредни години би требало да се обезбедат капацитети за производство на нови 600.000 тони азотни и 500.000 тони фосфорни ѓубрива;

— развивање на индустријата за преработка на селскостопански производи (делум на мали објекти кај селскостопанските организации), како и изградба на капацитети за преработка на шеќерна репка до 300.000 тони шеќер, на соја, на ферм-заводи, ладилници, како и на други важни објекти за преработка и доработка на селскостопански производи.

11) Спроведувањето на предната аграрна политика бара измени и донесување на низа нови законски прописи. Треба да се донесат, како итни, законски прописи: за мелиорациите; за искористувањето и заштитата на земјиштето; за осигурувањето во селското стопанство; за земјоделските задруги; за унапредувањето на одделни гранки од селскостопанското производство, итн.

12) Остварувањето на обемните задачи за модернизација на селското стопанство и за развојот на социјалистичките односи на селото ја претпоставува мобилизацијата на сите општествени фактори и политички организации. Сложеноста на овој процес бара не само значителни материјални средства и економски стимуланси, туку и координирани напори на сите општествени и политички фактори. Складноста и темпото на развојот на оваа преобразба се условени од активност на органите на власта, на задружните сојузи и коморите како и на политичките, просветните и културните организации.

Народните одбери на општините и околиците, задружните сојузи, земјоделските задруги и селскостопанските имоти и водните заедници треба што побргу да ги завршат долгорочните програми за унапредување на селскостопанското производство.

Сестраната активност на ова подрачје е од пресудна важност бидејќи натамошното темпо на подомот на стопанството и на подигањето на животниот стандард, како и развојот на системот на општественото самоуправање, битно е условено од унапредувањето на селскостопанското производство и на социјалистичките општествени односи на селото.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 17

29 април 1957 година

Белград

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стајковиќ, с. р.

237.

Врз основа на членот 38 став 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 25 април 1957 година и на седницата на Соборот на производителите од 25 април 1957 година донесе.

ОДЛУКА

ЗА ДОДЕЛУВАЊЕ СРЕДСТВА ОД СТОПАНСКИТЕ РЕЗЕРВИ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА ПОТРЕБИТЕ НА ДРЖАВНИТЕ МАТЕРИЈАЛНИ РЕЗЕРВИ И ЗА ОВЛАСТУВАЊЕ НА СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ ДА ЈА РЕГУЛИРА УПОТРЕБАТА НА ДРЖАВНИТЕ МАТЕРИЈАЛНИ РЕЗЕРВИ

1. Се овластува Сојузниот извршен совет да може да употреби дел од средствата на стопанските резерви на федерацијата, предвидени во главата XXXI од Сојузниот општествен план за 1957 година, за подмирување потребите на државните материјални резерви.

2. Сојузниот извршен совет ќе донесе прописи за употребата на државните материјални резерви, за финансирањето односно кредитирањето на потребите на државните материјални резерви, како и за односите на надлежните државни органи на управата спрема стопанските организации во врска со работењето со тие резерви. Во тие прописи Сојузниот извршен совет може да определи кои повреди на прописите се сметаат како стопански престап и да ги определи казните за престапи извршени од страна на стопански организации.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 24

27 април 1957 година
Белград

Претседател

на Сојузната народна скупштина,

Петар Стамболиќ, с. р.

Претседател на Соборот

Претседател

на Сојузниот собор,

на производителите,

Влада Зечевиќ, с. р.

Иван Божичевиќ, с. р.

238.

Врз основа на членот 38 став 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 25 април 1957 година и на седницата на Соборот на производителите од 25 април 1957 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ДОДЕЛУВАЊЕ СРЕДСТВА ОД СТОПАНСКИТЕ РЕЗЕРВИ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ НА ДОПОЛНИТЕЛНИТЕ И ВОПРЕДНИТЕ ПОТРЕБИ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА

1. Се овластува Сојузниот извршен совет да може од средствата на стопанските резерви на федерацијата, предвидени во ставот 1 главата XXXI од Сојузниот општествен план за 1957 година, да одобрува средства за подмирување на дополнителните и вопредните потреби на федерацијата во текот на 1957 година до износот од 5.000.000.000.— динари.

2. Со доделените средства од точката 1 ќе располага Сојузниот извршен совет според прописите што важат за располагање со буџетската резерва.

3. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузна народна скупштина

СНС(А) 21

27 април 1957 година
Белград

Претседател

на Сојузната народна скупштина,

Петар Стамболиќ, с. р.

Претседател на Соборот

Претседател

на Сојузниот собор,

на производителите,

Влада Зечевиќ, с. р.

Иван Божичевиќ, с. р.

239.

Врз основа на членот 38 став 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 25 април 1957 година и на седницата на Соборот на производителите од 25 април 1957 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ДАВАЊЕ ДОТАЦИИ НА ОПШТЕСТВЕНИОТ ИНВЕСТИЦИОНЕН ФОНД НА НР ЦРНА ГОРА ОД СРЕДСТВАТА НА СТОПАНСКИТЕ РЕЗЕРВИ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА

1. Од средствата на стопанските резерви на федерацијата, предвидени во ставот 1 главата XXXI на Сојузниот општествен план за 1957 година, му се дава на општествениот инвестиционен фонд на НР Црна Гора износ од 1.000 милиони динари, без обврска за враќање.

2. Средствата од претходната точка ќе се употребат првенствено за финансирање на објектите што се градат од странски кредити и за кои е договорено отплатата на долгот да се врши од новото производство.

3. Извршниот совет на НР Црна Гора ќе му ја поднесе на Сојузниот извршен совет на согласност програмата на инвестициите што ќе се финансираат од средствата од точката 1 на оваа одлука.

4. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузна народна скупштина

СНС(А) 20

27 април 1957 година
Белград

Претседател

на Сојузната народна скупштина,

Петар Стамболиќ, с. р.

Претседател на Соборот

Претседател

на производителите,

на Сојузниот собор,

Иван Божичевиќ, с. р.

Влада Зечевиќ, с. р.

240.

Врз основа на членот 81 став 3 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина, на заедничката седница на Сојузниот собор и на Соборот на производителите од 27 април 1957 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ПОТВРДА НА УРЕДБАТА ЗА ИЗМЕНА НА УРЕДБАТА ЗА ОРГАНИЗАЦИЈАТА И РАБОТАТА НА СОЈУЗНИОТ ИЗВРШЕН СОВЕТ

1. Се потврдува Уредбата за измена на Уредбата за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет Р. п. бр. 104 од 14 април 1957 година, објавена во „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16 од 17 април 1957 година.

2. Оваа одлука влегува во сила веднаш.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 23

27 април 1957 година
Белград

Претседател

на Сојузната народна скупштина,

Петар Стамболиќ, с. р.

241.

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ОПШТИНСКИОТ ЛОКАЛЕН ДАНОК И ЗА МЕСНИОТ САМОПРИДОНЕС

Врз основа на членот 71 точка 2 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, се про-

гласува Законот за измени и дополненија на Основниот закон за општинскиот локален данок и за месниот самопридонес, што го усвои Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот собор од 25 април 1957 година и на седницата на Соборот на производителите од 25 април 1957 година.

ПР бр. 8

28 април 1957 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседател
на Сојузната народна скупштина,
Петар Стамболиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОСНОВНИОТ ЗАКОН ЗА ОПШТИНСКИОТ ЛОКАЛЕН ДАНОК И ЗА МЕСНИОТ САМОПРИДОНЕС

Член 1

Во Основниот закон за општинскиот локален данок и за месниот самопридонес членот 1 се менува и гласи:

„Општински локален данок можат да воведуваат народните одбори на општините со цел за прибирање средства за задоволување на комунални, стопански, здравствени, социјални, културни, просветни и други потреби, кои се распоредуваат со буџетот и со одделни фондови.

За народните одбори на општините на подрачјето на градовите поделени на општини, општинскиот локален данок го пропишува градскиот собор, а каде што ваков не е формиран — народниот одбор на околицата а чие подрачје се наоѓа градот поделен на општини“

Член 2

Во членот 2 се брише ставот 2 и се уфрлуваат нови ставови 2 и 3, кои гласат:

„Обврзниците на данокот на доход од селското стопанство плаќаат општински локален данок според катастарскиот приход, а обврзниците на данокот на доход од самостојни занимања и имот, освен обврзниците на данокот на доход од дополнителен работен однос и од хонорарна работа — според даночната основица што служи за облог со данок на доход од самостојни занимања и имот.

Нормата на општинскиот локален данок е пропорционална.“

Досегашните ставови 3 и 4 стануваат ставови 4 и 5.

Член 3

Во членот 3 во ставот 1 наместо зборовите: „општините, градските општини со одделни права, градовите, нивните општини“ се ставаат зборовите: „народните одбори на општините“.

Во членот 3 ставот 4 се менува и гласи:

„Ако месниот самопридонес се воведува за потребите на целата општина, мора да се прибави согласност од народниот одбор на околицата.“

Член 4

Овој закон влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а важи од 1 јануари 1957 година.

242.

Врз основа на одделот II од Одлуката за потврда на уредбите на Сојузниот извршен совет и за натамошната работа на приготвување закони за стопанскиот систем („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 8/54), а го врска со членот 3 од Уредбата за данокот на промет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 55/53 и 55/54), Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ТАРИФАТА ЗА ДАНОКОТ НА ПРОМЕТ

Член 1

Во Тарифата за данокот на промет („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 18/56 и 19/56) во делот В —

Услуги, во тар. број 6 на крајот, место нормата „10%“ се става „5%“.

Член 2

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануара 1957 година.

Сојузен извршен совет

Р. п. бр. 136

3 мај 1957 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

243.

Врз основа на членот 153 од Законот за Југословенската народна армија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 29/55), а со согласност од сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи, Државниот секретаријат за работи на народната одбрана издава

НАРЕДБА

ЗА НАБАВКАТА НА ПИШТОЛИ И МУНИЦИЈА ОД СТРАНА НА ПОДОФИЦЕРИ, ОФИЦЕРИ И ВОЕНИ СЛУЖБЕНИЦИ

1. Активните подофицери, офицери и воени службеници можат да набавуваат пиштоли и соодветна муниција во оние трговски дуќани односно претпријатија на кои им е одобрена продажба на огнено оружје и муниција.

Воените лица од претходниот став можат да набавуваат пиштоли и од лица што имаат дозвола за носење на тоа оружје издадена од надлежниот орган на внатрешните работи.

2. Дозвола за набавка на пиштоли на активните подофицери, офицери и воени службеници им издава надлежниот командант на полкот, нему рамните или повисоките старешини.

3. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. в. п. бр. 17

12 април 1957 година

Белград

Државен секретар
за работи на народната одбрана
генерал на армија,
Иван Гошњак, с. р.

244.

Врз основа на членот 8 од Законот за движењето на граница („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 101/47), во врска со членот 13 од Законот за спроведување на Уставниот закон и со одредбата на точката 1 под 2 алинеја 3 од Одлуката за овластување на одборите на Сојузниот извршен совет да даваат согласност на правилниците и другите акти на сојузните органи на управата и на самостојните установи и организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/56 и 15/57), сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи, по добиената согласност од одборот за внатрешна политика на Сојузниот извршен совет, издава

НАРЕДБА

ЗА ВРШЕЊЕ РИБОЛОВ ВО ПОГРАНИЧНАТА ЗОНА

I. На реките по чиј тек е поставена државната граница, на езерата што ги пресечува државната граница, како и на деловите од текот на реките што се наоѓаат во потесен државен граничен појас, риболов можат да вршат само лица што ќе добијат дозвола за риболов во пограничната зона според одредбите од оваа наредба.

II. Дозвола за риболов во пограничната зона може да му се издаде само на југословенски државјанин, кој има дозвола за риболов според општите прописи за слатководното рибарство.

Дозволата се издава со срок за важење од една година. По истекот на овој срок важењето на дозволата може да се продолжи.

Дозволата за риболов во пограничната зона се издава на образецот кој е составен дел од оваа наредба. Оваа дозвола рибарите се должни да ја имаат при себеси кога вршат риболов на реките или езерата од точката I на оваа наредба.

III. Дозволата за риболов во пограничната зона не може да му се издаде на лице:

1) кое е казнето поради недозволен премин преку државната граница додека траат последиците од казната;

2) кое е казнето за прекршок на царинските прописи;

3) против кое се води кривична постапка поради кривично дело што се гони по службена должност.

Дозвола за риболов во пограничната зона нема да се издаде ниту во случај кога тоа го бара интересот на државната безбедност.

IV. Веќе издадената дозвола за риболов во пограничната зона ќе се одземе ако кај нејзиниот имател ќе настане некој од случаите предвидени во претходната точка. Дозволата може да се одземе и во случај ако нејзиниот имател е казнет за прекршок на одредбите од оваа наредба.

V. За издавањето, како и за одземањето на дозвола за риболов во пограничната зона решава секретаријатот за внатрешни работи на народниот одбор на околицата на чие подрачје се врши риболовот.

За одбивањето на барањето за издавање дозвола, како и за одземањето на издадената дозвола, се издава образложено решение.

Против решението од претходниот став може во срок од 15 дена да му се изјави жалба на органот на внатрешните работи од непосредно повисок степен.

VI. За вршењето на риболовот во реките и езерата од точката I на оваа наредба важат во сè општите прописи за слатководното рибарство.

VII. На реките и езерата од точката I на оваа наредба риболовот смее да се врши само до државната гранична линија.

VIII. Пловните објекти со помош на кои се врши риболовот на реките и езерата од точката I на оваа наредба, ако не се регистрирани и нумерирани според другите прописи, мораат да бидат пријавени и регистрирани кај надлежниот секретаријат за внатрешни работи на народниот одбор на околицата.

IX. Во времето кога се врши риболовот, пловните објекти наменети за риболов мораат да бидат во групи сместени на местата што ќе ги определи надлежниот секретаријат за внатрешни работи на народниот одбор на околицата.

Рибарите можат да тргнуваат на риболов со пловните објекти само од местото каде што се сместени чамците и други пловни објекти, а по завршетокот на риболовот се должни да ги вратат на истото место.

Со овие пловни објекти забрането е застанување крај брегот надвор од местото определено за нивно сместување, освен во случај на непогода или друга опасност за животот на рибарите.

X. Оваа наредба нема да се применува на риболовот во реките и езерата од точката I, ако е со меѓународни спогодби вршењето на риболовот во нив поинаку регулирано.

XI. Ќе се казни за прекршок со казна од членот 2 оддел I точка 6 од Законот за согласување на посебните прописи за прекршоци во сојузните закони со одредбите од Основниот закон за прекршоците („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 46/51):

1) кој без дозвола за риболов во пограничната зона врши риболов во реките и езерата од точката I на оваа наредба;

2) кој за време вршењето на риболов во реките и езерата од точката I на оваа наредба не носи со себеси дозвола за риболов пропишана со оваа наредба;

3) кој лови риба со помош на пловни објекти што не се пријавени за таа цел;

4) кој застанува со рибарските пловни објекти надвор од местата определени за нивно сместување;

5) кој тргне во риболов со пловните објекти, односно ќе ги остави по риболовот пловните објекти, надвор од местото определено за нивно сместување.

XII. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 20039

15 април 1957 година

Белград

Државен секретар
за внатрешни работи,
Светислав Стефановиќ, с. р.

ДОЗВОЛА

ЗА РИБОЛОВ ВО ПОГРАНИЧНАТА ЗОНА

рибар кој
(Фамилијарно, татково и родено име)

има дозвола за риболов издадена од _____
број _____ има право на риболов на реката (езерото) _____

во пограничната зона односно во државниот граничен појас.

Оваа дозвола важи со лична карта бр. _____ и горе наведената дозвола.

Оваа дозвола важи до _____

Број _____

(Дата)

(Место)

(Тркалест печат)

Началник
на секретаријатот за внатрешни работи,

(Потпис)

Важењето на дозволата се продолжува до _____

Број _____

(Дата)

(Место)

(Тркалест печат)

Началник
на секретаријатот за внатрешни работи,

(Потпис)

245.

Врз основа на членот 39 став 4 од Основниот закон за здравствениот надзор над прехранбените продукти („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/56) и членот 3 став 1 од Уредбата за спроведување на Основниот закон за здравствениот надзор над прехранбените продукти („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56), Секретаријатот за народно здравје на Сојузниот извршен совет, на предлог од Сојузниот завод за народно здравје, издава

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ УСТАНОВИ ЗА ИСПИТУВАЊЕ НА ПРЕХРАНБЕНИТЕ ПРОДУКТИ И ЗА ВРШЕЊЕ СУПЕРНАЛИЗИ

I. Прехранбените продукти што се увезуваат а подлежат на претходно испитување пред склучување на договор за купопродажба согласно одредбите од членот 3 став 1 од Уредбата за спроведување на Основниот закон за здравствениот надзор над прехранбените продукти, можат да се испитуваат во:

1) Хигиенскиот институт на НР Србија, Белград;

2) Централниот хигиенски завод на НР Хрватска, Загреб;

- 3) Централниот хигиенски завод на НР Словенија, Љубљана;
 4) Централниот хигиенски завод на НР Босна и Херцеговина, Сараево;
 5) Централниот хигиенски завод на НР Македонија, Скопје;
 6) Хигиенскиот завод на Воено-медицинската академија, Белград;
 7) Институтот за ветеринарно-медицинско истражување, Загреб;
 8) Заводот за хигиена на анималните производи на Ветеринарниот факултет, Загреб;
 9) Институтот за хигиена на прехранбените продукти од анимално потекло на Ветеринарниот факултет, Белград;
 10) Институтот за хигиена на млекото и на млечните производи на Ветеринарниот факултет, Сараево;
 11) Институтот за хигиена на прехранбените продукти од анимално потекло на Ветеринарниот факултет, Сараево;
 12) Ветеринарниот научен завод, Љубљана;
 13) Ветеринарниот институт, Скопје;
 14) Институтот за броматологија на Фармацеутскиот факултет, Белград;
 15) Заводот за хемија на прехраната, Загреб;
 16) Заводот за селскостопанска контрола, Белград — Топчидер;
 17) Заводот за лозјарство и винарство, Загреб;
 18) Институтот за агрикултурна хемија на Земјоделскиот факултет, Нови Сад;
 19) Кметијскиот институт на НР Словенија, Љубљана;
 20) Хигиенскиот завод, Ријека;
 21) Хигиенскиот завод, Сплит.

Во установите поброени од 8 до 13 од претходниот став можат да се вршат испитувања само на прехранбени продукти од анимално потекло, а во установите поброени под 16, 17 и 18 само на прехранбени продукти од растениско потекло.

II. Суперанализи на прехранбените продукти и на навните сировини согласно одредбата од чланот 39 став 1 од Основниот закон за здравствениот надзор над прехранбените продукти можат да се вршат само во соодветните установи поброени од 1 до 19 во претходната точка.

III. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 618
 16 април 1957 година
 Белград

Секретар
 за народно здравје на Сојузниот
 извршен совет,
 Др Херберт Краус, с. р.

246.

Врз основа на одредбата под а) одделот 1 главата XXV од Сојузниот општествен план за 1957 година и точ. 1 и 2 од Одлуката за продажните цени на јагленот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 30/56), Сојузниот уред за цени издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА РЕШЕНИЕТО ЗА НАЈВИСОКИТЕ ПРОДАЖНИ ЦЕНИ НА ЈАГЛЕНОТ ЗА ОДДЕЛНИ РУДНИЦИ НА ЈАГЛЕН

1. Во Решението за највисоките продажни цени на јагленот за одделни рудници на јаглен („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 39/56 и 13/57) во точката 1 под II целиот текст во алинејата „Крапина“ се менува и гласи:

„Крапински јагленокопи крупен	13,50	14,00	2,50	5,900
орез	16,30	15,50	2,50	4,900
грав	16,30	16,00	2,50	4,340
ситен	24,00	18,00	2,50	2,500*

2. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 1549
 16 април 1957 година
 Белград

Директор
 на Сојузниот уред за цени,
 Јован Крстев, с. р.

247.

Врз основа на точката 4 од Решението за контрахирање на индустриски растенија („Службен лист на ФНРЈ, бр. 33/54, 53/54 и 35/55) и членот 3 под а) точка 10 од Уредбата за пренесување работите во надлежност на сојузните и републичките органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/56) Сојузната индустриска комора, во спогодба со Сојузот на селскостопанско-шумарските комори на ФНРЈ и со Сојузот на трговските комори на ФНРЈ, а по прибавеното одобрение од сојузниот Државен секретаријат за работи на стоковниот промет, издава

СООПШТЕНИЕ ЗА НАЈВИСОКИТЕ ОТКУПНИ ЦЕНИ НА ТУТУ- НОТ ОД РОДОТ НА 1957 ГОДИНА

1. Здружението на претпријатијата на индустријата на тутун на ФНРЈ во рамките на Сојузната индустриска комора, Сојузот на селскостопанско-шумарските комори на ФНРЈ и Сојузот на трговските комори на ФНРЈ на состанокот одржан на 27 февруари 1957 година, а по прибавеното одобрение од сојузниот Државен секретаријат за работи на стоковниот промет, се спогодија за следните највисоки откупни цени по кои овластените стопански организации ќе го вршат договорањето и купувањето на тутун од родот на 1957 година.

Највисоката просечна откупна цена на тутунот од родот на 1957 година се утврдува на 265 динари за 1 кг, а врз основа на неа највисоките просечни откупни цени за одделни типови тутун изнесуваат:

	Дин./кг
За македонски — — — — —	313
за јадрански — — — — —	265
за дринско-моравски:	
а) од територијата на Србија — — — — —	210
б) од подрачјето на Босна — — — — —	127
за војводински — — — — —	120

2. Врз основа на највисоките просечни откупни цени од претходната точка Сојузната индустриска комора во спогодба со Сојузот на селскостопанско-шумарските комори на ФНРЈ и со Сојузот на трговските комори на ФНРЈ, а по прибавената согласност од Сојузниот уред за цени, ќе ги утврди највисоките договорени откупни цени за одделни класи и видови тутун по кои овластените стопански организации ќе го вршат договорањето и купувањето на тутунот од родот на 1957 година.

3. Ова соопштение влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 1494
 12 април 1957 година
 Белград

За Здружението
 на индустријата на
 тутун на ФНРЈ,
 др Реља Димитријевиќ, с. р. инж. Звонко Мориќ, с. р.

За Сојузната
 индустриска
 комора,

Согласни:

За Сојузот на
 селскостопанско-
 шумарските комори
 на ФНРЈ,
 инж. Војин Поповиќ, с. р. Ристо Бајалски, с. р.

За Сојузот
 на трговските
 комори на ФНРЈ,

248.

Врз основа на точката 3 од Решението за највисоките откупни цени за одделни видови и класи тутун од родот на 1956 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 11/56), Сојузната индустриска комора во спогодба со Сојузот на селскостопанско-шумарските комори на ФНРЈ и со Сојузот на трговските комори на ФНРЈ, а по прибавената согласност од Сојузниот уред за цени, издава

С О О П Ш Т Е Н И Е

ЗА ДОПОЛНЕНИЈА НА УЗАНСИТЕ ЗА ОДДЕЛНИ ВИДОВИ И КЛАСИ ТУТУН

Овластените стопански организации, при купувањето на тутун по цените од точката 1 на Решението за највисоките откупни цени за одделни видови и класи тутун од родот на 1957 година, ќе се придржуваат за следните дополненија на посебните узанси објавени во прилогот на „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 38/56:

УЗАНСИ (МЕРИЛА) ЗА ОТКУП НА ТУТУНОТ ОД ТИПОТ „ПОДРАВИНА“ ОД РЕОНОТ НА ПОДРАВИНА

Вредносни (класифика- циони) свој- ства	К	Л	А	С	А
	I	II	III	IV	
Берење (инсерција)	Право, горно и долно сред- но лисје	Подовршокот и натподбирот со полна кондиција, како и правото, горното и долното средно лисје со послаба кон- диција	Овршокот и подбирот со полна кондиција, како и пра- виот, горниот и долниот сре- ден лист, подовршокот и нат- подбирот со послаба конди- ција	Сите берења	
Ткиво	Нежно и со- држајно	Помалку нежно и помалку содржајно	—	—	
Зрелост	Зрело	Зрело	Се дозволува во помала мер- ка недозреано, зеленикаво или презреано лисје	Јако зелено (Забелешка 1)	
Боја	Отворена бо- ја во сите ни- јанси	Отворена боја кај натподби- рот и кај долното средно ли- сје. Се исклучува кафеава боја кај сите берења што влегуваат во оваа класа	Се дозволува кафеава боја на лисјето кај сите берења	Сите нијанси на бои	
Подгореност, прегореност и наквасеност	Здраво	Се дозволува помала подго- реност, прегореност и наква- сеност кај берењата со по- слаба кондиција	Се дозволува појака подго- реност, прегореност, наква- сеност кај берењата со по- слаба кондиција, со тоа сте- пенот на оштетувањето да претставува средина меѓу II и IV класа	Јако подго- рено, прего- рено или на- квасено (За- белешка 1)	
Повреди од болести и трипс	Здраво	Се дозволува помало оште- тување на листот од трипс или од болест кај берењата со послаба кондиција	Се дозволува појако оште- тување од болест или трипс кај берењата со послаба кондиција, со тоа степенот на оштетувањето да претста- вува средина меѓу II и IV класа	Јако оште- тено од бо- лест или трипс (Забе- лешка 1)	
Механички повреди	Цело	Се дозволува помало оште- тување на листот од граду- шка кај берењата со посла- ба кондиција	Се дозволува појако оштету- вање од градушка или ветер кај берењата со послаба кон- диција, со тоа степенот на оштетувањето да претставу- ва средина меѓу II и IV класа	Јако оште- тено од гра- душката или искинатото од ветер, но не и ситнежот	
Забелешка:					1) Уште упо- ребливо за изработка на тутунски преработки

249.

Врз основа на точката 2 од Соопштението за највисоките откупни цени на тутунот од родот на 1957 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/57), Сојузната индустриска комора, во спогодба со Сојузот на селскостопанско-шумарските комори на ФНРЈ и со Сојузот на трговските комори на ФНРЈ, а по прибавената согласност од Сојузниот уред за цени, издава

С О О П Ш Т Е Н И Е

ЗА НАЈВИСОКИТЕ ДОГОВОРЕНИ ЦЕНИ ЗА ДОГОВАРАЊЕ И КУПУВАЊЕ НА ТУТУН ОД РОДОТ НА 1957 ГОДИНА

1. Здружението на индустријата на тутун на ФНРЈ во рамките на Сојузната индустриска комора, Сојузот на селскостопанско-шумарските комори на ФНРЈ и Сојузот на трговските комори на ФНРЈ, на состанокот одржан на 1 март 1957 година, а по прибавената согласност од Сојузниот уред за цени се спогодија за следните највисоки откупни цени за одделни видови и класи тутун по кои овластените стопански организации ќе вршат договарање и купување на тутун од родот на 1957 година:

А) ЗА МАКЕДОНСКИТЕ ТИПОВИ ТУТУН

Тип „Јака“

I Категорија	Дин./кг
Класа I	2.100
II	1.600
IIIa	1.150
IIIb	900
IVa	670
IVb	480
V	220
VI	90
II Категорија	
Класа I	750
II	610
III	420
IV	290
V	150
VI	80
мувлосани тутуни	50
никотински тутун	5

Тип „Прилеп“

I Категорија	Дин./кг
Класа I	1.750
II	1.350
IIIa	1.000
IIIb	800
IVa	580
IVb	430
V	220
VI	90
II Категорија	
Класа I	630
II	530
III	380
IV	260
V	130
VI	70
мувлосани тутуни	50
никотински тутун	5

Тип „Отља“

I Категорија	Дин./кг
Класа I	900
IIa	750
IIb	650
IIIa	550
IIIb	430
IVa	360
IVb	230
Va	180
Vb	150
VI	80
мувлосани тутуни	50
никотински тутун	5

Б) ЗА ХЕРЦЕГОВСКИОТ ТИП ТУТУН (ЈАДРАНСКО ПОДРАЧЈЕ)

Класа	Дин./кг
Ia	900
Ib	780
IIa	715
IIb	575
IIIa	495
IIIb	385
IVa	325
IVb	240
Va	200
Vb	140
VI	80
мувлосани тутуни	50
никотински тутун	5

В) ЗА ТИПОТ ТУТУН ОД ПОДРАЧЈЕ НА БОСНА

Класа	Дин./кг
I	450
II	340
III	250
IV	170
V	100
VI	70
мувлосани тутуни	50
никотински тутун	5

Тутунот произведен на подрачјето на Фоча ќе се откупува, и тоа:

— тутунот од пофино ткиво и во светла боја: по највисоките откупни цени утврдени за поткласите б) за херцеговскиот тип тутун;

— другите квалитети: по највисоките откупни цени утврдени за типот тутун од подрачјето на Босна.

Г) ЗА ТИПОТ „БАЈИНА ВАШТА“

Класа	Дин./кг
I	750
II	650
IIIa	450
IIIb	350
IVa	300
IVb	240
V	150
VI	75
мувлосани тутуни	50
никотински тутун	5

Д) ЗА ТИПОТ „ЖИТКОВАЦ“

I Категорија	Дин./кг
Класа I	800
II	700
III	550
IV	400
V	240
VI	80

II Категорија	Дин./кг
Класа I	600
II	500
III	320
IV	220
V	130
VI	70
мувласани тутуни	50
никотински тутун	5

Г) ЗА ВОЈВОДИНСКИОТ ТИП ТУТУН

Класа I	230
II	185
III	145
IV	120
V	85
VI	60
мувласани тутуни	50
никотински тутун	5

Е) ЗА ТИПОТ ТУТУН „ПОДРАВНА“

Класа I	200
II	150
III	100
IV	70
мувласани тутуни	50
никотински тутун	5

Ж) ЗА ТУТУНОТ ОД ПОДРАЧЈЕТО НА ИСТРАЈ

1) Сув тутун

Категорија А	
Класа I	1.000
II	800
III	600
IV	400
V	300
VI	200

Категорија Б	
Класа I	600
II	600
III	400
IV	300
V	200
VI	150
мувласан тутун	120
ситен тутун I класа	100
ситен тутун II класа	70

2) Зелен тутун

I Полна кондиција	50
1 степен на оштетување	40
2 степен на оштетување	20
3 степен на оштетување	10
II Полна кондиција	35
1 степен на оштетување	25
2 степен на оштетување	10
3 степен на оштетување	8
III Полна кондиција	25
1 степен на оштетување	12
2 степен на оштетување	8
3 степен на оштетување	4

2. Цените од точката 1 на ова соопштение важат франко вагон или магацин на откупната станица, по избор на купувачот.

Тутуните во низи (нескалани) ќе се откупуваат, и тоа: тутуните I и II класа по цената за III класа, а останатите класи за една класа пониско, освен VI класа.

Невообичаените влажни тутуни, покрај тоа што ќе се одбие со вештачење утврдената одвишна влага, ќе се откупуваат по цената за една класа пониско.

Тутунските лисја и отпадоците од тутунските лисја што се неупотребливи за изработка на тутунски преработки, а можат да се употребаат за фабрикација на никотин, ќе се откупуваат по цените предвидени за никотинскиот тутун од точката 1 на ова соопштение.

Ако песок, земја или други туѓи предмети се измешани со тутунот, нивната тежина утврдена со вештачење ќе се одбие од тежината на тутунот.

Тутуните од недоговорени типови ќе се откупуваат по цената за една класа пониско од оние што важат за видот на недоговорениот тип тутун.

3. Овластените стопански организации ќе го купуваат тутунот по цените од точката 1 на ова соопштение а според узансите за одделни видови и класи тутун (Соопштение за узансите за одделни видови и класи тутун — „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 38/56 и 19/57).

4. Ова соопштение влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 1496

12 април 1957 година

Белград

За Здружението
на индустријата на
тутун на ФНРЈ,За Сојузната
индустриска
комора,

др Релја Димитријевиќ, с. р. инж. Звонко Мориќ, с. р.

Согласни:

За Сојузот на
селскостопанско-
шумарските комори
на ФНРЈ,За Сојузот
на трговските
комори на ФНРЈ,

инж. Војин Поневеќ, с. р. Ристо Бајалски, с. р.

250.

Врз основа на членот 10 од Уредбата за контрола на квалитетот на селскостопанските производи наменети за извоз („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 32/55), Управниот одбор на Сојузната надворешнотрговска комора, во спогодба со Сојузот на селскостопанско-шумарските комори на ФНРЈ, донесува

ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА

НА ЛИСТАТА НА СТРУЧНИТЕ ЛИЦА ОВЛАСТЕНИ ЗА ВРШЕЊЕ КОНТРОЛА НА КВАЛИТЕТОТ НА ДОБИТОКОТ ЗА КОЛЕЊЕ НАМЕНЕТ ЗА ИЗВОЗ

I. Во Листата на стручните лица овластени за вршење, контрола на квалитетот на добитокот за колење наменет за извоз („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/56, 48/56 и 51/56) се вршат следните измени и дополненија:

1) во точката 1:

а) текстот под редниот број 9 се менува и гласи:

Ранковиќ инж. Живота — Крагуевац“;

б) по редниот број 57 се додаваат редни броеви 58—61, кои гласат:

- „58 Марковиќ Живојин — Смедеревска Паланка
59 Лаутаревиќ инж. Драгољуб — Неготин
60 Ивановиќ Драгољуб — Белград
61 Стојановиќ инж. Миодраг — Свилајнац и Деспотовац“;

2) во точката 2:

- а) текстот под редниот број 54 се менува и гласи:
„Драговиќ инж. Војин — Херцеговини и Зеленика“;
б) по редниот број 54 се додава реден број 55 со текстот кој гласи:
„Јакшиќ инж. Стојан — Сесвете“;

3) во точката 3:

- а) текстот под редниот број 5 се менува и гласи:
„Енгелман Милан — Крањ и Шкофја Лока“;
б) текстот под редниот број 18 се менува и гласи:
„Подгорник инж. Милан — Копер“.

II. Овие измени и дополненија влегуваат во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузна надворешнотрговска комора

Бр. 12662

25 март 1957 година

Белград

Претседател,
Руди Колак, с. р.

По извршеното сравнување со изворниот текст установено е дека во текстот на Упатството за обрасците во управната постапка објавен во „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/57, се поткраднала долуга наведената грешка, та се дава следната

ИСПРАВКА НА УПАТСТВОТО ЗА ОБРАСЦИТЕ ВО УПРАВНАТА ПОСТАПКА

Под образецот ОУ-9 наместо зборовите: „на работното место“ треба да стои: „на своето работно место“.

Од Секретаријатот за општа управа на Сојузниот извршен совет, 20 април 1957 година, Белград.

УКАЗИ

Претседателот на Републиката врз основа на членот 71 точка 4, а по предлог од Државниот секретар за надворешни работи, донесува

УКАЗ ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШЕН АМБАСАДОР НА ФНРЈ ВО МОНГОЛИЈА

I

Се назначува

Вељко Микуновиќ, изванреден и ополномошен амбасадор на ФНРЈ во Советскиот сојуз и за извон-

реден и ополномошен амбасадор на Федеративна Народна Република Југославија во НР Монголија.

II

Државниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

III

Овој указ влегува во сила веднаш.

У бр. 6

8 април 1957 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

СОДРЖИНА

	Страна
236. Резолуција за перспективниот развој на селското стопанство и задругарството	341
237. Одлука за доделување средства од стопанските резерви на федерацијата за потребите на државните материјални резерви и за овластување на Сојузниот извршен совет да ја регулира употребата на државните материјални резерви	349
238. Одлука за доделување средства од стопанските резерви на федерацијата за финансирање на дополнителните и вонредните потреби на федерацијата	349
239. Одлука за давање дотации на општествениот инвестиционен фонд на НР Црна Гора од средствата на стопанските резерви на федерацијата	349
240. Одлука за потврда на Уредбата за измена на Уредбата за организацијата и работата на Сојузниот извршен совет	349
241. Указ за прогласување на Законот за измени и дополненија на Основниот закон за општинскиот локален данок и за месниот самопридонес	349
Закон за измени и дополненија на Основниот закон за општинскиот локален данок и за месниот самопридонес	350
242. Уредба за измени и дополненија на Тарифата за данокот на промет	350
243. Наредба за набавката на пиштоли и муниција од страна на подофицири, офицери и воени службеници	350
244. Наредба за вршење риболов во пограничната зона	350
245. Наредба за определување установи за испитување на прехранбените продукти и за вршење суперанализи	351
246. Наредба за измена на Решението за највисоките продажни цени на јагленот за одделни рудници на јаглен	352
247. Соопштение за највисоките откупни цени на тутунот од родот на 1957 година	352
248. Соопштение за дополненија на узансите за одделни видови и класи тутун	353
249. Соопштение за највисоките договорени цени за договарање и купување на тутун од родот на 1957 година	354
250. Измени и дополненија на Листата на стручните лица овластени за вршење контрола на квалитетот на добитокот за колене наменет за извоз	355
Исправка на Упатството за обрасците во управната постапка	356